

Dziennik Urzędowy C 150

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 60

13 maja 2017

Spis treści

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2017/C 150/01   Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8462 – KKR/CDPQ/USI Insurance Services) ⁽¹⁾   1

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2017/C 150/02   Kursy walutowe euro   2

2017/C 150/03   Komunikat Komisji – Publikacja całkowitej liczby uprawnień do emisji znajdujących się w obiegu do celów rezerwy stabilności rynkowej w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE   3

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2017/C 150/04	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8477 – LGP/OMERS/OPE Caliber Holdings) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	6
2017/C 150/05	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8286 – RHI/Magnesita Refratários) ⁽¹⁾	7

INNE AKTY

Komisja Europejska

2017/C 150/06	Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych	8
---------------	---	---

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8462 – KKR/CDPQ/USI Insurance Services)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2017/C 150/01)

W dniu 10 maja 2017 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażeniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32017M8462. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

12 maja 2017 r.

(2017/C 150/02)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,0876	CAD	Dolar kanadyjski	1,4941
JPY	Jen	123,82	HKD	Dolar Hongkongu	8,4761
DKK	Korona duńska	7,4402	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5892
GBP	Funt szterling	0,84588	SGD	Dolar singapurski	1,5314
SEK	Korona szwedzka	9,6673	KRW	Won	1 226,52
CHF	Frank szwajcarski	1,0963	ZAR	Rand	14,6336
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,5047
NOK	Korona norweska	9,3665	HRK	Kuna chorwacka	7,4225
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	14 497,16
CZK	Korona czeska	26,576	MYR	Ringgit malezyjski	4,7243
HUF	Forint węgierski	310,24	PHP	Peso filipińskie	54,087
PLN	Złoty polski	4,2170	RUB	Rubel rosyjski	62,3148
RON	Lej rumuński	4,5450	THB	Bat tajlandzki	37,778
TRY	Lir turecki	3,9038	BRL	Real	3,4227
AUD	Dolar australijski	1,4731	MXN	Peso meksykańskie	20,5521
			INR	Rupia indyjska	69,9395

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

KOMUNIKAT KOMISJI**Publikacja całkowitej liczby uprawnień do emisji znajdujących się w obiegu do celów rezerwy stabilności rynkowej w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) ustanowionej dyrektywą 2003/87/WE**

(2017/C 150/03)

1. Wprowadzenie

W 2015 r. Rada i Parlament Europejski podjęły decyzję o utworzeniu rezerwy stabilności rynkowej⁽¹⁾ w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) ustanowionej dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Rezerwa stabilności rynkowej zostanie uruchomiona w 2019 r. Celem tej rezerwy jest niedopuszczenie do dużej strukturalnej nadwyżki na unijnym rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, przy której powstałoby ryzyko, że EU ETS nie będzie wysyłał niezbędnego sygnału inwestycyjnego stanowiącego zachętę do realizacji celu redukcji emisji w sposób racjonalny pod względem kosztów,

Przepisy decyzji stanowią, że do dnia 15 maja każdego roku, począwszy od 2017 r., Komisja publikuje całkowitą liczbę uprawnień znajdujących się w obiegu. Od liczby tej zależy ewentualne umieszczenie w rezerwie uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji w kolejnym roku.

Niniejszy komunikat stanowi pierwszą publikację całkowitej liczby uprawnień znajdujących się w obiegu do celów rezerwy stabilności rynkowej i dotyczy roku 2016. W dalszej części niniejszego komunikatu szczegółowo opisano sposób jej obliczenia. Ponieważ rezerwa zostanie uruchomiona dopiero w 2019 r., niniejsza publikacja ma charakter wyłącznie informacyjny. Obowiązek niniejszej publikacji wynika z art. 1 ust. 4 decyzji w sprawie rezerwy stabilności rynkowej, ale nie powoduje ona umieszczenia jakichkolwiek uprawnień w rezerwie.

2. Funkcjonowanie rezerwy stabilności rynkowej

Rezerwa stabilności rynkowej jest uruchamiana w sposób automatyczny, w przypadku gdy całkowita liczba uprawnień znajdujących się w obiegu przekroczy ustalony przedział wielkości. Uprawnienia są umieszczane w rezerwie, jeżeli całkowita liczba uprawnień w obiegu przekracza próg 833 milionów uprawnień⁽³⁾. Uprawnienia są uwalniane z rezerwy, jeżeli całkowita liczba uprawnień w obiegu jest niższa niż 400 milionów uprawnień. Uprawnienia są umieszczane w rezerwie poprzez zmniejszenie liczby uprawnień wystawianych na aukcji i uwalniane z rezerwy poprzez wystawienie na aukcji w przeszłości o 100 milionów uprawnień więcej.

Publikacja całkowitej liczby uprawnień znajdujących się w obiegu, na podstawie której uprawnienia będą umieszczane w rezerwie lub uwalniane z rezerwy, jest zatem zasadniczym warunkiem działania rezerwy.

3. Całkowita liczba uprawnień w obiegu

Na podstawie art. 1 ust. 4 decyzji (UE) 2015/1814 łączna liczba uprawnień znajdujących się w obiegu w danym roku „odpowiada skumulowanej liczbie uprawnień wydanych w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r., w tym liczbie uprawnień wydanych zgodnie z art. 13 ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE w tym okresie oraz uprawnień do stosowania międzynarodowych jednostek emisji wykorzystywanych przez instalacje w ramach unijnego systemu handlu emisjami w odniesieniu do emisji do dnia 31 grudnia danego roku, po odjęciu skumulowanych ton zweryfikowanych emisji z instalacji objętych unijnym systemem handlu emisjami od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia danego roku, wszelkich uprawnień anulowanych zgodnie z art. 12 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE oraz liczby uprawnień znajdujących się w rezerwie”.

Całkowitą liczbę uprawnień znajdujących się w obiegu (TNAC), mającą znaczenie dla zasilenia lub zmniejszenia rezerwy stabilności rynkowej, oblicza się zatem według następującego wzoru:

$$\text{TNAC} = \text{podaż} - (\text{zapotrzebowanie} + \text{uprawnienia w rezerwie stabilności rynkowej})$$

Całkowitą liczbę uprawnień w obiegu warunkują trzy elementy: po pierwsze, podaż uprawnień od dnia 1 stycznia 2008 r.; po drugie, liczba uprawnień umorzonych i anulowanych („zapotrzebowanie”); po trzecie – zasoby w rezerwie.

W tym kontekście nie uwzględnia się uprawnień do emisji lotniczych i zweryfikowanych emisji lotniczych.

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1814 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i zmiany dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 264 z 9.10.2015, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽³⁾ Podany próg jest zgodny z obowiązującym prawodawstwem. Może on ulec tymczasowym zmianom w wyniku zmian parametrów stabilności rynkowej rozważanych w związku z przeglądem EU ETS.

3.1. Podaż

Podaż uprawnień na rynku warunkuje pięć elementów:

- uprawnienia zdeponowane w latach 2008–2012 („etap 2”),
- uprawnienia sprzedane na aukcji w okresie od 1 stycznia 2013 ⁽¹⁾ do 31 grudnia 2016 r.,
- uprawnienia przydzielone bezpłatnie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., w tym uprawnienia przydzielone z rezerwy dla nowych instalacji („NER”),
- uprawnienia zmonetyzowane przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) do celów programu NER300, oraz
- uprawnienia do międzynarodowych jednostek emisji zrealizowane przez instalacje w odniesieniu do emisji do dnia 31 grudnia 2016 r.

Liczba zdeponowanych uprawnień z 2. etapu EU ETS wynosi 1 749 540 826 uprawnień ⁽²⁾. Ten „całkowity depozyt” odpowiada całkowitej liczbie wydanych w czasie 2. etapu EU ETS uprawnień, które nie zostały umorzone w celu pokrycia zweryfikowanych emisji ani anulowane. Do celów ustalenia całkowitej liczby uprawnień znajdujących się w obiegu stanowi on zatem liczbę uprawnień ETS znajdujących się w obiegu na początku okresu 2013–2020 (etap 3) w dniu 1 stycznia 2013 r. i jako taki jest uwzględniany w obliczeniach.

Według sprawozdań z aukcji prowadzonych na wspólnej platformie aukcyjnej i na odpowiednich platformach opt-out ⁽³⁾, liczba uprawnień sprzedanych na aukcjach w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., w tym na tzw. wczesnych aukcjach, wynosi 2 774 262 500.

Liczba uprawnień przydzielonych bezpłatnie, w tym uprawnień przydzielonych z rezerwy dla nowych instalacji, od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. wynosi 3 600 800 263 ⁽⁴⁾.

300 000 000 uprawnień zostało zmonetyzowanych przez EBI do celów programu NER300 ⁽⁵⁾.

Liczba uprawnień do międzynarodowych jednostek emisji zrealizowanych przez instalacje w odniesieniu do emisji do dnia 31 grudnia 2016 r. wynosi 408 812 200 ⁽⁶⁾.

3.2. Zapotrzebowanie

Na zapotrzebowanie składa się całkowita ilość zweryfikowanych emisji z instalacji za okres od dnia 1 stycznia 2013 r. ⁽⁷⁾ do dnia 31 grudnia 2016 r., która wynosi 7 139 317 195 ⁽⁸⁾, oraz liczba anulowanych uprawnień za ten sam okres, która odpowiada liczbie 193 697 uprawnień.

3.3. Zasoby rezerwy stabilności rynkowej

Ponieważ rezerwa zostanie uruchomiona w 2019 r., obecnie nie zawiera ona żadnych uprawnień.

3.4. Całkowita liczba uprawnień w obiegu

W związku z powyższym całkowita liczba uprawnień znajdujących się w obiegu wynosi 1 693 904 897 uprawnień.

4. Podsumowanie

Zgodnie z ustalonymi zasadami dotyczącymi rezerwy stabilności rynkowej wskaźnik opublikowany w 2017 r. nie powoduje zasilenia rezerwy.

Następna publikacja nastąpi w maju 2018 r. W jej wyniku ustalona zostanie liczba uprawnień po raz pierwszy umieszczonych w rezerwie na okres od stycznia do sierpnia 2019 r.

⁽¹⁾ Liczba ta obejmuje tzw. „wczesne aukcje”, tj. uprawnienia ważne na okres 2013–2020, które zostały sprzedane na aukcji przed dniem 1 stycznia 2013 r.

⁽²⁾ Zob. Sprawozdanie dotyczące rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla z 2015 r.; COM (2015) 576.

⁽³⁾ Dostępne na stronie internetowej:

<http://www.eex.com/en/products/environmental-markets/emissions-auctions/archive> i <https://www.theice.com/marketdata/reports/148>

⁽⁴⁾ Na podstawie wyciągu z dziennika transakcji Unii Europejskiej (EUTL) z dnia 1 kwietnia 2017 r.

⁽⁵⁾ Pierwsza transza 200 milionów uprawnień – sprzedanych w latach 2011 i 2012 oraz druga transza 100 milionów uprawnień – sprzedanych w latach 2013 i 2014; zob. więcej informacji na stronie https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/lowcarbon/ner300/docs/summary_report_ner300_monetisation_en.pdf

⁽⁶⁾ Na podstawie wyciągu z EUTL z dnia 1 kwietnia 2017 r.

⁽⁷⁾ Jeśli chodzi o zweryfikowane emisje za okres 2008–2012 – zob. wyjaśnienia dotyczące całkowitej liczby zdeponowanych uprawnień (pkt 3.1).

⁽⁸⁾ Całkowita ilość zweryfikowanych emisji opiera się na wyciągu z EUTL z dnia 1 kwietnia 2017 r. i obejmuje zweryfikowane emisje zgłoszone do dnia 31 marca 2017 r. Nie ujęto w niej zatem emisji zgłoszonych po tej dacie.

Tabela 1

Podsumowanie

Podaż	
a) depozyt z etapu 2	1 749 540 826
b) całkowita liczba uprawnień przydzielonych bezpłatnie w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., w tym z NER	3 600 800 263
c) całkowita liczba uprawnień sprzedanych na aukcji w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., w tym na wczesnych aukcjach	2 774 262 500
d) liczba uprawnień zmonetyzowanych przez Europejski Bank Inwestycyjny do celów programu NER300	300 000 000
e) uprawnienia do międzynarodowych jednostek emisji zrealizowane przez instalacje w odniesieniu do emisji do dnia 31 grudnia 2016 r.	408 812 200
Ogółem (podaż)	8 833 415 789
Zapotrzebowanie	
a) tony zweryfikowanych emisji z instalacji w ramach EU ETS w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.	7 139 317 195
b) liczba uprawnień anulowanych na podstawie art. 12 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE do dnia 31 grudnia 2016 r.	193 697
Ogółem (zapotrzebowanie)	7 139 510 892
Zasoby rezerwy stabilności rynkowej	
Liczba uprawnień w rezerwie	0
Całkowita liczba uprawnień w obiegu	1 693 904 897

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.8477 – LGP/OMERS/OPE Caliber Holdings)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2017/C 150/04)

1. W dniu 5 maja 2017 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Leonard Green & Partners, L.P. („LGP”, USA) i przedsiębiorstwo OPE USA Investment Corporation („OPE”), jednostka będąca częścią większej grupy OMERS („OMERS Group”, Kanada) przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem OPE Caliber Holdings Inc., które wraz z jednostkami, w których posiada ono całościowy udział, nazywane jest Caliber Collision Centers („CCC”, USA), w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- LGP jest amerykańskim przedsiębiorstwem inwestującym na niepublicznym rynku kapitałowym z główną siedzibą w Los Angeles. Głównymi sektorami działalności LPG są: sprzedaż detaliczna, konsumenci, opieka zdrowotna, ośrodki odnowy biologicznej, działalność gospodarcza, usługi dla konsumentów i dystrybucja,
- OMERS Group jest administratorem podstawowego programu emerytalnego pracowników komunalnych stanu Ontario w Kanadzie,
- CCC prowadzi sieć warsztatów naprawczych samochodów po wypadkach w USA. CCC prowadzi działalność wyłącznie w USA i nie prowadzi działalności gospodarczej w EOG i nie uzyskuje tam dochodów, nie planuje prowadzić tam działalności, ani uzyskiwać dochodów. Wyłączną kontrolę nad CCC sprawuje obecnie OPE.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8477 – LGP/OMERS/OPE Caliber Holdings, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

(²) Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.8286 – RHI/Magnesita Refratários)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2017/C 150/05)

1. W dniu 5 maja 2017 r., zgodnie z art. 4 i po odesłaniu sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo RHI AG (Austria) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Magnesita Refratários SA (Brazylia) w drodze zakupu udziałów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku przedsiębiorstwa RHI AG: dostawy wyrobów ogniotrwałych, systemów i usług, górnictwo surowców w EOG i na całym świecie,
  - w przypadku przedsiębiorstwa Magnesita Refratários SA: dostawy wyrobów ogniotrwałych, systemów i usług, górnictwo surowców w EOG i na całym świecie.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8286 – RHI/Magnesita Refratários, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(2017/C 150/06)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

JEDNOLITY DOKUMENT

„PORC NOIR DE BIGORRE”

Nr UE: PDO-FR-02106 – 14.1.2016

ChNP (X) ChOG ( )

1. Nazwa lub nazwy

„Porc noir de Bigorre”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Francja

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**3.1. Typ produktu**

Klasa 1.1 Mięso świeże (i podroby)

3.2. Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1

Mięso „Porc noir de Bigorre” pochodzi od tuczników czystej rasy gaskońskiej, osobników męskich i żeńskich, poddanych ubojowi w wieku co najmniej 12 miesięcy i co najwyżej 24 miesięcy.

Masa minimalna tusz wynosi 100 kg, grubość tłuszczu wynosi co najmniej 30 mm, a grubość mięśnia co najmniej 45 mm, przy czym grubości te mierzy się w najwęższym miejscu łędźwi.

Tłuszcz zawiera neofitadien, węglowodór będący markerem spożycia zielonki, w ilości przekraczającej 0,4 jednostki arbitralnej obszaru, badany w tłuszczu grzbietowym.

Mięso ma intensywnie czerwoną barwę. Barwa oceniana na mięśniu pośladkowym średnim (gluteus medius) według skali japońskiej osiąga co najmniej 3. Zewnętrzna warstwa tłuszczu ma białą barwę, a zawartość tłuszczu międzymięśniowego w mięśniu najdłuższym grzbietu (longissimus dorsi) wynosi co najmniej 2,5 %.

Po poddaniu obróbce termicznej mięso ma mało włóknistą, rozplywającą się w ustach, soczystą konsystencję, jest smaczne i miękkie.

Mięso wprowadza się do obrotu schłodzone, zabrania się wprowadzania do obrotu schłodzonego mięsa rozmrożonego.

3.3. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego) i surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

Podczas karmienia mlekiem prosięta mogą spożywać mieszankę uzupełniającą składającą się ze zbóż, soi i mleka w proszku. Maksymalna ilość tej paszy spożywanej przez prosię wynosi w tym okresie 5 kg. Pasza może pochodzić spoza obszaru geograficznego. Wszystkie pasze nie mogą bowiem pochodzić z obszaru geograficznego, którego cechy topograficzne i klimatyczne nie pozwalają na produkcję wszystkich surowców roślinnych, w szczególności białek i roślin strączkowych, niezbędnych do zapewnienia równowagi żywieniowej zwierząt. Ta część paszy, ograniczona do 5 kg, jest ilościowo mniejsza niż część dostarczana podczas karmienia mlekiem matki, w trakcie którego prosię spożywa średnio 40 litrów mleka matki, co odpowiada około 8 kg masy suchej pochodzącej z obszaru geograficznego. Mieszanka zbóż, soi i mleka w proszku nie może z kolei być certyfikowana jako pochodząca z określonego obszaru ze względu na różne źródła zaopatrzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

Po odsadzeniu prosięta spożywają paszę zbożową (co najmniej 70 % masy surowca), ewentualnie uzupełnianą dodatkiem białkowym (makuchami rzepakowymi, makuchami słonecznikowymi, bobikiem, grochem), składnikami mineralnymi i witaminami. Zboża muszą pochodzić z obszaru geograficznego.

Chów świń, począwszy najwcześniej od 3,5 miesiąca i najpóźniej od 6 miesiąca życia, odbywa się podczas etapu tuczenia na trawiastych terenach wypasu, przy maksymalnym zagęszczeniu wynoszącym 20 zwierząt na hektar, przy czym część pożywienia świń pochodzi z pastwiska. Zwierzęta żywią się wówczas zielonką składającą się głównie z koniczyny i traw, owocami i innymi zasobami środowiska.

Podaje im się mieszankę paszową uzupełniającą stosowaną w tucz. Pasza ta składa się w co najmniej 70 % ze zbóż (pszenicy, owsa, jęczmienia, żyta, pszenżyta), ewentualnie uzupełnionych produktami zbożowymi lub dodatkiem białkowym (bobikiem, grochem, makuchami rzepakowymi lub słonecznikowymi) oraz składnikami mineralnymi i witaminami. Zboża muszą pochodzić z obszaru geograficznego. Jedynie dodatki białkowe, mineralne i witaminowe pochodzą spoza obszaru. Uwzględniając ograniczenia związane ze środowiskiem, pasza nie jest produkowana w wystarczającej ilości na obszarze geograficznym.

Ilość podawanej mieszanki paszowej uzupełniającej, wyrażona w masie suchej, nie przekracza 3 kg dziennie na świnie.

Zasady te zapewniają pochodzenie co najmniej 72,6 % paszy z obszaru geograficznego w trakcie całego życia zwierzęcia.

3.4. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym*

Zwierzęta rodzą się, są chowane, tuczone i poddawane ubojowi na obszarze geograficznym.

3.5. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itp. produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

—

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

Identyfikacji każdej tuszy dokonuje się przy pomocy etykiety przyklejonej do wewnętrznej części każdej półtuszy na poziomie schabu, zawierającej datę uboju, numer gospodarstwa prowadzącego tucz, numer rzeźni, numer identyfikacyjny świni i napis NB.

Do etapu dystrybucji końcowej tuszom towarzyszy etykieta, na której znajdują się, oprócz informacji wymaganych przepisami prawa, co najmniej następujące informacje: nazwisko hodowcy, numer gospodarstwa prowadzącego chów, numer identyfikacyjny świni, datę uboju.

4. **Zwięzłe określenie obszaru geograficznego**

Obszar geograficzny obejmuje wymienione niżej gminy w całości lub częściowo.

Gminy włączone w całości:

w departamencie Haute-Garonne:

Ardiège, Aspret-Sarrat, Ausson, Bagiry, Balesta, Barbazan, Blajan, Bordes-de-Rivière, Boudrac, Boulogne-sur-Gesse, Cardeilhac, Cassagnabère-Tournas, Cazaril-Tambourès, Charlas, Ciadoux, Cier-de-Rivière, Clarac, Cuguron, Le Cuing, Eup, Franquevielle, Galié, Génos, Gensac-de-Boulogne, Gourdan-Polignan, Huos, Labarthe-Rivière, Labroquière, Lalouret-Laffiteau, Larcen, Larroque, Lécussan, Lespugue, Lodes, Loudet, Lourde, Lunax, Luscan, Malvezie, Martres-de-Rivière, Mont-de-Galié, Montgaillard-sur-Save, Montmaurin, Montréjeau, Nénigan, Nizan-Gesse, Ore, Payssous, Pointis-de-Rivière, Ponlat-Taillebourg, Régades, Saint-Bertrand-de-Comminges, Saint-Gaudens, Saint-Ignan, Saint-Lary-Boujean, Saint-Loup-en-Comminges, Saint-Marcet, Saint-Pé-d'Ardet, Saint-Pé-Delbosc, Saint-Plancard, Saman, Sarrecave, Sarremezan, Sauveterre-de-Comminges, Saux-et-Pomarède, Sédeilhac, Seilhan, Les Tourreilles, Valcabrère, Valentine, Villeneuve-de-Rivière, Villeneuve-Lécussan,

w departamencie Gers:

— gminy kantonu Mirande-Astarac, z wyłączeniem gminy Lamazère,

— gminy kantonu Pardiac-Rivière-Basse, z wyłączeniem gmin Castelnau-d'Anglès, L'Isle-de-Noé, Izotges, Montesquiou, Mouchès,

— w kantonie Astarac-Gimone gminy Arrouède, Aujan-Mournède, Bellegarde, Bézues-Bajon, Cabas-Loumassès, Chélan, Cuélas, Esclassan-Labastide, Labarthe, Lalanne-Arqué, Lourties-Monbrun, Manent-Montané, Masseube, Moncorneil-Grazan, Monlaur-Bernet, Mont-d'Astarac, Panassac, Ponsan-Soubiran, Pouy-Loubrin, Saint-Arroman, Saint-Blancard, Samaran, Sarcos, Seissan, Sère,

— w kantonie Fezensac gminy Gazax-et-Baccarisse, Peyrusse-Grande, Peyrusse-Vieille, Saint-Pierre-d'Aubézies,

w departamencie Pyrénées-Atlantiques:

Aast, Bédeille, Bentayou-Sérée, Casteide-Doat, Castéra-Loubix, Coarraze, Ger, Labatmale, Labatut, Lamayou, Maure, Monségur, Montaner, Montaut, Ponson-Debat-Pouts, Ponson-Dessus, Pontacq, Pontiacq-Viellepinte, Saint-Vincent, Saubole;

w departamencie Hautes-Pyrénées:

- gminy kantonów: Aureilhan, Bordères-sur-l'Échez, Les Coteaux, Moyen Adour, Ossun, Val d'Adour-Rustan-Madiranais, La Vallée de l'Arros et des Baïses (z wyłączeniem gminy Asque włączonej częściowo), Vic-en-Bigorre,
- następujące gminy: Adast, Adé, Anères, Les Angles, Anla, Antichan, Antist, Aragnouet, Arcizac-ez-Angles, Argelès-Gazost, Arné, Arrayou-Lahitte, Arrodets-ez-Angles, Artigues, Aspin-en-Lavedan, Astugue, Aventignan, Aveux, Avezac-Prat-Lahitte, Ayros-Arbouix, Ayzac-Ost, Barlest, La Barthe-de-Neste, Bartrès, Bazus-Neste, Bertren, Bize, Bizous, Boô-silhen, Bourréac, Campistrous, Cantaous, Capvern, Cheust, Clarens, Créchets, Escala, Escoubès-Pouts, Gaudent, Gazave, Gembrie, Générest, Ger, Gerde, Geu, Gez, Gez-ez-Angles, Hautaget, Hiis, Ilheu, Izaourt, Izaux, Jarret, Julos, Juncalas, Labastide, Laborde, Lagrange, Lannemezan, Lau-Balagnas, Lézignan, Lombès, Lortet, Loubajac, Lourdes, Loures-Barousse, Lugagnan, Mazères-de-Neste, Mazouau, Montégut, Montgaillard, Montoussé, Montsérié, Nestier, Neuilh, Omex, Ordizan, Ossun-ez-Angles, Ousté, Pailhac, Paréac, Peyrouse, Pierrefitte-Nestales, Pinas, Poueyferré, Pouzac, Préchac, Réjaumont, Saint-Arroman, Saint-Créac, Sainte-Marie, Saint-Laurent-de-Neste, Saint-Paul, Samuran, Sarp, Sassis, Sère-en-Lavedan, Sère-Lanso, Siradan, Sireix, Soulom, Tajan, Tarbes, Tibiran-Jaunac, Trébons, Troubat, Tuzaguet, Uglas, Viger.

Gminy włączone częściowo:

w departamencie Haute-Garonne:

Antichan-de-Frontignes, Chaum, Cierp-Gaud, Esténos, Fronsac, Frontignan-de-Comminges, Marignac, Saint-Béat,

w departamencie Hautes-Pyrénées:

Adervielle-Pouchergues, Agos-Vidalos, Ancizan, Arcizans-Avant, Arcizans-Dessus, Ardengost, Armenteule, Arras-en-Lavedan, Arreau, Arrens-Marsous, Artalens-Souin, Aspin-Aure, Asque, Asté, Aucun, Avajan, Bagnères-de-Bigorre, Bareilles, Barran-coueu, Bazus-Aure, Beaucens, Beaudéan, Berbérust-Lias, Betpouey, Beyrède-Jumet, Bordères-Louron, Bourisp, Bramevaque, Bun, Cadéac, Cadeilhan-Trachère, Camous, Campan, Camparan, Cauterets, Cazarilh, Cazaux-Debat, Cazaux-Fréchet-Anéran-Camors, Chèze, Esbareich, Esparros, Esquièze-Sère, Estaing, Estarvielle, Estensan, Esterre, Ferrère, Fréchet-Aure, Gaillagos, Gazost, Gèdre, Génos, Germs-sur-l'Oussouet, Gouaux, Grezian, Grust, Guchan, Guchen, Hèches, Ilhet, Jézeau, Labas-sère, Lançon, Loudenvielle, Luz-Saint-Sauveur, Mauléon-Barousse, Nistos, Ossen, Ourde, Ourdis-Cotdoussan, Ourdon, Ouzous, Ris, Sacoué, Sailhan, Saint-Lary-Soulan, Saint-Pastous, Saint-Pé-de-Bigorre, Saint-Savin, Saléchan, Saligos, Salles, Sarrancolin, Sazos, Ségus, Seich, Sers, Sost, Thèbe, Tramezaïgues, Uz, Viella, Vielle-Aure, Vielle-Louron, Vier-Bordes, Viey, Vignec, Villelongue, Viscos, Vizos.

5. Związek z obszarem geograficznym

Specyfika obszaru geograficznego

Środowisko naturalne charakterystyczne dla obszaru produkcji, Bigorre, tworzą wzgórza i doliny wyżłobione w osadach pochodzących z Pirenejów. Gleby, na ogół głębokie i kwaśne, oraz wilgotny i łagodny klimat zapewniają niemal nieprzerwany i znaczny wzrost trawy w ciągu całego roku, z wyjątkiem krótkiego okresu zimowego. Środowisko, w którym często występują ograniczenia, ze względu na nieregularne ukształtowanie terenu i występowanie licznych lasów, sprzyja tworzeniu terenów wypasu dla świń, obejmujących jednocześnie obszary trawiaste i obszary zalesione.

Region Bigorre jako taki pojawia się ponad 2 000 lat temu za czasów dominacji rzymskiej. Związek między mięsem „Porc noir” i Bigorre potwierdza się od XI wieku, kiedy mnisi benedyktyńscy z Cluny zakładają liczne klasztory zwłaszcza w Bigorre oraz rozwijają produkcję i chów tego zwierzęcia szczególnie przystosowanego do wykonywania środowiska naturalnego i rolnego Bigorre.

Chociaż chów świń rasy gaskońskiej rozpowszechnił się w znacznym stopniu poza terytorium Bigorre, bardzo wyraźnie skupił się on ponownie wokół centrum chowu najwyższej jakości, począwszy od XVII wieku, a zwłaszcza na początku XX wieku, kiedy to prawie zaniknął. Działania związane z ochroną rasy i rozwojem chowu prowadzono w latach 80. XX wieku, mając za podstawę centrum chowu w Bigorre, gdzie chów przetrwał.

Ta rasa typu okołokrędnomorskiego charakteryzuje się kolorem sierści od szarego do czarnego oraz ograniczonym tempem wzrostu. Jest to świnia wędrowna o smukłych, krótkich nogach i gibkiej postawie. Jest całkowicie przystosowana do życia na terenach wypasu, które mogą być strome. Jej wytrzymałość jest wyjątkowa, posiada zdolność do znoszenia znacznej zmienności klimatu i żywienia oraz do szybkiego gromadzenia zapasów tłuszczu w okresie dużej dostępności pożywienia. Źle znosi upał i wiatr, co jest decydujące przy wyborze terenów wypasu, na których muszą występować w szczególności drzewa zapewniające cień lub żywopłoty. Potrafi wykorzystywać trudne w uprawie środowiska (lasy, wrzosowiska, użytki zielone położone na zboczach o znacznym nachyleniu), przyczyniając się jednocześnie do ich utrzymania.

Doboru genetycznego tej rasy dokonuje się obecnie w szczególności na podstawie posłuszeństwa i instynktu macierzyńskiego loch, które stanowią cechy ważne dla tego typu chowu.

Świnia, z której pochodzi mięso „Porc noir de Bigorre”, żyje na terenie wypasu od ukończenia szóstego miesiąca życia. Podczas całego etapu tuczu końcowego świnie, które osiągnęły rozmiary osobnika dorosłego, spożywają dziennie 5–6 kg pokarmu. W związku z ograniczeniem ilości podawanej paszy do 3 kg dziennie, muszą one znaleźć 2–3 kg pokarmu na samym terenie wypasu. Ta dodatkowa pasza składa się głównie z zielonki. Pomiar przeprowadzone na trawiastym terenie wypasu pokazują, że świnie spożywają do 2,9 kg zielonki dziennie. Na terenach wypasu świnie znajdują również owoce sezonowe (żołędzie, kasztany...), korzenie, dżdżownice, owady..., które uzupełniają ich żywienie. Jesienią, tj. w okresie, w którym owoce występują w dużych ilościach na niektórych terenach wypasu, świnie wybierają je najchętniej i spożywają niewielką ilość paszy podawanej.

Specyfika produktu

Mięso posiada następujące właściwości:

- masę minimalną tuszy wynoszącą 100 kg, grubość tłuszczu wynoszącą co najmniej 30 mm i grubość mięśnia wynoszącą co najmniej 45 mm, przy czym grubości te mierzy się w największym miejscu łędźwi,
- intensywnie czerwoną barwę. Barwa oceniana na mięśniu pośladkowym średnim (gluteus medius) według skali japońskiej osiąga co najmniej 3,
- zewnętrzną warstwę tłuszczu o białej barwie; zawartość tłuszczu międzymięśniowego w mięśniu najdłuższym grzbietu (longissimus dorsi) wynosi co najmniej 2,5 %, przy czym zawartość średnia wynosi 4 % w porównaniu z 1,5 % w przypadku zwykłych świń.

Po poddaniu obróbce termicznej i osiągnięciu różowawej barwy mięso ma mało włóknistą, rozpluwającą się w ustach, soczystą konsystencję, jest smaczne i miękkie, otoczone tłuszczem dookoła plastra, a także posiada intensywne właściwości smakowo-zapachowe.

Związek przyczynowy

Rasa gaskońska posiada cechy charakterystyczne będące wynikiem selekcji prowadzonej przez hodowców na przestrzeni wieków i pozwalające zwierzętom tej rasy dostosować się idealnie do środowiska i do praktykowanego rodzaju chowu; są to następujące cechy: zdolność do długotrwałego chodzenia oraz do znoszenia zmienności klimatu i żywienia.

Na terenach wypasu świnie nabierają znacznej masy. Teren wypasu pozwala świnom na regularną aktywność fizyczną i zmusza je do niej, powodując rozwój mięśni, na skutek którego mięso jest bardziej marmurkowane i zawiera więcej mioglobiny, a zatem jest bardziej czerwone.

Pokarm, który znajdują na terenie wypasu, zawiera związki aromatyczne wpływające na właściwości organoleptyczne mięsa. Pasza ta różni się oczywiście w zależności od pory roku, jednak podczas tuczu końcowego stanowi około 50 % objętości paszy spożywanej dziennie przez świnie; taki udział paszy z terenu wypasu zapewniają niskie zagęszczenie zwierząt na tym terenie i ograniczenie ilości paszy podawanej.

Przed wszystkim to właśnie podczas tuczu końcowego, a zatem na terenie wypasu, odkłada się tkanka tłuszczowa, która ma różnoraki wpływ na właściwości sensoryczne. Znaczna zawartość zielonki i zbóż ubogich w tłuszcz (w szczególności pszenicy i jęczmienia) w paszy wpływa na zawartość substancji przeciwutleniających, kwasu oleinowego, kwasów tłuszczowych omega-3, a także na endogenną syntezę mało utleniających kwasów tłuszczowych. Skład tłuszczów w kwasach tłuszczowych zależy więc od rodzaju paszy; żywienie ma zatem wpływ na specyficzne cechy sensoryczne tego mięsa.

Tucznik poddawany jest ubojowi w stosunkowo starszym wieku (w wieku 12–24 miesięcy w porównaniu z wiekiem 5–6 miesięcy w przypadku tuczniaka przemysłowego), po okresie życia charakteryzującym się znaczną aktywnością mięśniową, przez co mięso uzyskuje intensywną barwę oraz konsystencję, której nie znajduje się u zwierząt z klasycznego chowu.

Ostatecznie rasa, żywienie i szczególna metoda chowu nadają mięsu „Porc noir de Bigorre” specyficzne cechy charakterystyczne, na które składają się intensywnie czerwona barwa, biała zewnętrzna warstwa tłuszczu, mało włóknista, miękka, soczysta i rozpluwająca się w ustach konsystencja oraz intensywny smak.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 6 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia)

<https://www.inao.gouv.fr/fichier/CDCPorcNoirDeBigorre2016.pdf>

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL